

*Voor Tess en Filip.
- An*

Het verdwenen kersenrood

An Swerts & Jenny Bakker

Tekst: An Swerts/Illustraties: Jenny Bakker
Het verdwenen kersenrood
© 2015 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York
Trefw.: liefde, afscheid nemen, verdriet, dood, rouwen, sprookje
NUR 273
ISBN 978 90 448 2410 0
D/2015/4124/027
Alle rechten voorbehouden.

www.clavisbooks.com
www.jennybakker.nl

*In een mooie groene vallei
omringd door hoge bergtoppen,*

ligt het land van koning Leon en koningin Soraya. De koning en koningin houden erg veel van elkaar en dat laten ze graag zien.

Als Soraya haar kersenrode lippen tuit, drukt Leon er een vurige zoen op. Ook de mensen in hun land zijn erg gelukkig, want de koning en koningin zorgen ervoor dat iedereen het goed heeft.

Op een dag waait er een heerlijk warme wind
door de vallei. De vogels zingen vrolijker dan
anders en bij het vallen van de avond schallen er
trompetten op het paleis.

Er is een prinsje geboren!

De hofdames zijn verrukt.

‘Hij is zo lief en mooi ...

we hebben er geen woorden voor,’

fluisteren ze opgewonden.

‘Zeg het dan maar met een zoen,’

glimlacht koningin Soraya.

Dat laten de dames zich geen twee keer zeggen.

En de koning?

Die kijkt vertederd toe en zijn hart zwelt van trots.

Het prinsje krijgt de naam

Floris.

Floris groeit op tot een lieve, pientere jongen. En alles gaat zijn gangetje in het koninkrijk.

Tot op een dag het noodlot toeslaat. De koningin wordt heel erg ziek. Geen dokter in het land kan haar genezen. Ze moet veel rusten en Floris gaat vaak in een bolletje gerold tegen haar aan liggen. Als hij op een ochtend de slaapkamer binnenkomt, veert zijn vader op uit de stoel naast het bed. Dikke tranen rollen over zijn wangen. Verschrikt kijkt Floris naar zijn moeder ... het kersenrood is uit haar lippen gevloeid.

‘Ze is van ons heengegaan,’

zegt zijn vader zachtjes.

En hij geeft Floris een stevige knuffel.

Zonder zoen.